

RUS YAYILMACILIĞI VE PERDE ARKASI

HARUN YAHYA

Komünizm uzun yıllar boyunca Sovyetler Birliği ile özdeşleştirildi ve Sovyetler'in yıkılması tüm dünyada komünist ideolojinin de çökmesi olarak algılandı. Bu çöküşün bir sonucu olarak da komünizmin açtığı tüm yaraların kısa bir süre içinde sarılacağı, Rus halkının maddi ve manevi huzura ulaşacağı öngörüldü. Oysa SSCB'nin yıkılışının komünizmin yıkılması olarak algılanması çok büyük bir yanılgıydı. SSCB'nin Bağımsız Devletler Topluluğu'na dönüşü ise sadece göstermelik bir çöküşün göstermelik eylemleriydi. Çünkü tüm dünyanın da yakından takip ettiği gibi Rusya'nın işgalci anlayışı hala bu ülkeler üzerinde devam ediyor ve Kafkas ülkeleri için gerçek anlamda "bağımsız" demek şu an için mümkün değil.

Sovyetler Birliği'nin bir yüzyıla yakın bir dönem ayakta tuttuğu ve 20. yüzyılı kana, acıya boğan, on milyonlarca insana kıtlık, sefalet, korku ve dehşet yaşatan bu tehlikeli ideolojinin gerçek anlamda çöküşü, ancak bu ideolojiye dayanak teşkil eden fikirlerin ve inançların çökertilmesiyle mümkün olabilir. Rus tipi maddeci hayat anlayışı, güçlünün güçsüzü ezdiği bir sistem ve komünist ahlak devam ettiği sürece Sovyetler Birliği'nin izleri de asla silinmeyecek. Böyle bir durumda sefalet, yokluk ve açlık devam edecek, insanlara zulmedilecek, güven ve huzur içinde bir yaşam hakkı tanınmayacaktır.

Komünizmi besleyen en önemli iki faktör Darwinizm ve materyalizmdir. Dolayısıyla bu ülkelerde yaşanan çatışmaların, sefaletin, açlığın, huzursuzluğun ve insanlara yapılan zulmün altında da Darwinist ve materyalist anlayış aranmalıdır.

Komünizm, Darwinizm ve materyalizm sayesinde ayakta kalmıştır!

Darwinizm, hayatın bir mücadele ve savaş arenası olduğunu, bu mücadelede ise güçlü olanların, yani en acımasızca düşmanını yenenlerin üstün gelerek gelişeceklerini iddia eder. Darwinizm'in bir diğer iddiası da, insanların gelişmiş bir hayvan türü olduklarıdır. Darwinizm'in ve materyalizmin ortak iddiaları ise, tüm evrenin ve canlıların tesadüflerin eseri olduğu ve bir Yaratıcı'nın olmadığıdır. İşte bu paragrafta çok kısa olarak özetlenen, hiçbir bilimsel delili olmayan bu iddialar, komünizmin 20. yüzyılda insanlığa yaşattığı karanlığın temelinde yatan nedenlerdir. Bu nedenle Darwinizm'in, sadece bilimselliği tartışılan herhangi bir teori olarak görülmesi büyük bir yanılgı olur.

Hiçbir bilimsel geçerliliği olmamasına rağmen 150 yıldır, belli çevrelerce gündemde ve en rağbet gören teori olarak ayakta tutulmaya çalışılan evrim teorisi, 20. yüzyıla bela ve acı getiren ideoloji ve sistemlerin biricik dayanak noktası olmuştur. Evrim teorisinin geçersizliğinin ispatlanarak, tüm insanlığa duyurulması bu açıdan son derece büyük bir önem taşımaktadır.

Komünizm ülkelere sefalet, açlık ve kargaşa getirdi

Rusya ve Çin gibi ülkelere geçtiğimiz yüzyıl içinde yaşananlar Darwinizm'in bir topluma getireceği belaların ve acıların görülebilmesi açısından son derece önemli örneklerdir. Özellikle de Rusya'da 1917 yılında meydana gelen ihtilalden günümüze kadar yaşananlar komünist yapının bir ülkeyi nasıl yıkıma götürdüğünü açıkça gözler önüne sermektedir.

Bolşevik ihtilali ile Rusya'da Darwinist-materyalist zihniyet iktidar oldu. Bu zihniyet Rus halkını çok büyük sefaletlere, acılara, sıkıntılara götüren yolun başlangıcıydı. Rusya'da dünya tarihinin en acımasız katliamları, soykırımları ve sürgünleri yaşandı. Komünizmin kurucuları Karl Marx ve Friedrich Engels gibi, komünizmin uygulayıcıları Lenin, Stalin ve diğer bolşevikler de koyu birer Darwinistlerdi ve uyguladıkları baskı politikalarını ve zulümlerini Darwinizm'in sahte bilimselliği ile meşrulaştırmaya çalıştılar.

Koyu birer Darwinist oldukları için Lenin ve Stalin, insanları hayvan sürüsü gibi görüyor ve hayatlarına hiç bir değer vermiyorlardı. Komünist militanlarıyla birlikte gerçekleştirdiği kanlı bir iç savaştan sonra iktidarı ele geçiren Lenin, kurduğu sisteme karşı gelen herkesi kurşuna dizdirmiş, ülke içinde yaşanan iç savaşlar tam üç yıl sürmüş, Rusya tam bir harabeye dönüşmüştü. Lenin bir toplantıda söz aldığı anda şu dehşet verici ifadeleri kullanmış ve insan hayatına ne kadar az önem verdiğini dile getirmişti:

"Eğer kitleler kendiliğinden ayağa kalkmazsa, hiçbir şey başaramayız. Spekülatörlere karşı terör uygulamadığımız, yani hemen oracıkta kafalarına bir kurşun sıkmadığımız sürece hiçbir yere varamayız." (V.İ. Lenin, Polnoye Sobraniye Soçineniy, Moskova, 1958-1966, cilt XXXV,s.311)

Lenin ile aynı fikirleri paylaşan Stalin döneminde, masum insanlar hiçbir suçları olmadığı halde evlerinden toplanarak, ölüm kamplarına gönderildiler. Burada ağır işkence altında ve açlık içinde ölesiye çalıştırılan bu insanlar bir süre sonra ise keyfi olarak öldürüldüler. Stalin'in Darwinist-materyalist devleti, insanların hayatlarını ve insani değerleri kesinlikle hiçe sayıyordu. Ukrayna kamplarından birinin şefi Martin Latsis, raporlarından birinde bunların gerçek birer "ölüm kampı" olduğunu şöyle itiraf ediyordu:

"Maykop yakınlarındaki bir kampta toplanan rehinelere -kadınlar, çocuklar ve yaşlılar - çamur içinde ve ekim soğukunda korkunç şartlarda yaşıyor... Sinekler gibi ölüyorlar... Kadınlar ölmek için herşeyi yapmaya hazır. Kampı korumakla görevli askerler bu kadınların ticaretini yapmak için bu durumdan yararlanıyorlar." (Komünizmin Kara Kitabı, Doğan Yayınları, İstanbul, s. 134-135)

Stalin, "komünizm projesini" gerçekleştirme adı altında ülkeyi açlık ve sefaletle sürüklemiş, baskıcı bir yönetim kurmuş, köylü halkı zorla çalıştırmış, dini yaşama haklarını tamamen ellerinden almıştı. Stalin'in en büyük icraatlarından biri ise Rusya nüfusunun yüzde 80'ini oluşturan köylülerin tarlalarına devlet adına el koymak oldu. Özel mülkiyeti yok etmeye yönelik bu politika gereği, Rus köylülerin bütün mahsulü silahlı görevlilerce toplandı. Bunun sonucunda çok şiddetli bir açlık baş gösterdi. Yiyecek hiçbir şey bulamayan milyonlarca kadın, çocuk ve yaşlı açlıktan yaşamını yitirdi. Kafkasya'da ölü sayısı bir milyonu aştı. Devletin eliyle köylülerin ürünlerine zorla el koyan "zorallık birlikleri" kuruldu. Bu birlikler de türlü zulümde bulunuyordu. 14 Şubat 1922'de bir müfettiş şunları yazıyordu:

"Zorallık birliklerinin haksız uygulamaları akıl almaz boyutlara ulaştı. Tutuklanan köylüler sistematik biçimde soğuk hangarlara kapatılıyor, kırbaçla dövülüyor ve ölümle tehdit ediliyor. Teslim etmeleri gereken kotanın tamamını dolduramayanlar, elleri kolları bağlanıp, çıplak bir şekilde köyün ana caddesi boyunca koşmaya zorlanıyor ve sonra da soğuk bir hangara tikiyor. Çok sayıda kadın bayılana kadar dövüldükten sonra çıplak olarak karda açılan çukurlara konuluyor..." (Komünizmin Kara Kitabı, s. 159-160)

Bu politikaya direnen yüzbinlerce insan ise Sibirya'daki çalışma kamplarına yollandı. Tutsakların çok ağır şartlarda çalıştırıldığı bu kamplar, sürgüne gönderilen insanların büyük çoğunluğuna mezar oldu. Stalin'in bu kanlı politikaları sonucunda yaklaşık 20 milyon insan katledildi.

Öldürmek, yaşam mücadelesinin vazgeçilmez bir unsuru olarak kabul edildiği için, Darwinist-komünistler, milyonlarca masum insanı çeşitli yöntemlerle öldürdüler. Bu kısa dönemde sadece Rusya'da öldürülen insan sayısı 60 milyonu geçiyordu.

Darwinist zihniyetin bir diğer özelliği de halkına güvenmemesiydi. Elinde verecek ürünü kalmadığını söyleyen köylülere dehşet uyandıran işkencelerin uygulanmasının ardında yatan nedenlerden biri de buydu. Halklarını, kendilerinden sadece menfaat elde edecekleri, bir hayvan gibi çalıştırıp işlerine gelmediğinde veya biraz bile şüphelendiklerinde hiç düşünmeden öldürebilecekleri yaratıklar gibi gören bu Darwinist yöneticiler, neredeyse bir yüzyılın tamamını kana buladılar.

Darwinist-komünist devletin, özel teşebbüse imkan tanımaması, üreticinin elinden tüm ürününü ve kazancını alması da, şüpheli yaklaşımının bir diğer göstergesidir. Böyle bir zihniyet, kendisi dışında hiçbir insana, hiçbir düşünceye veya inanca değer vermediği için, onların gelişmesine veya varlık göstermesine de izin vermez. İnsanlar Darwinist devletin ürettiği kıyafeti giymek, bu devletin gösterdiği sanatı yapmak, sadece belirli ürünleri belirli şekillerde üretmek zorundadırlar. Hiçkimse fikir üretmez, geniş düşünemez, yenilik getiremez. Sadece devletin verdiği kadarıyla hayatını idame ettirebilir. İşte bu, Darwinist-materyalist bir devletin istediği bir toplum şeklidir.

Yazının başında da belirttiğimiz gibi, Sovyetler Birliği'nin çökmesi bu zihniyetin çökmesi için yeterli olmamıştır. Nitekim bugün Rusya hala aynı acımasız, ruhsuz ve her türlü insani değerden uzak Darwinist zihniyetin pençesindedir. Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra iktidara gelen tüm yöneticilerin gerek kendi halklarına gerekse Kafkasya halklarına karşı tutumları bunun çok önemli bir göstergesidir. SSCB'nin dağılması tüm dünyanın umut ettiği gibi Rus halkı için iyiye gidiş olmamıştır. Çünkü aynı komünist anlayış hala iktidardadır ve tüm icraatlarıyla değişime karşı direneceğini göstermektedir. Yönetimde olanlar ya eski komünist yöneticiler ya da Putin gibi eski KGB ajanlarıdır.

Nitekim göstermelik değişmeyi son on yıldır yaşananlar da yalanlamaktadır. Rusya'nın Çeçen halkına karşı girdiği vahşi soykırım bu komünist zihniyetin bir başka büyük icraatıdır. Stalin döneminde de aynı zulümlerle karşı karşıya kalan Çeçen halkının yaşadıkları, soğuk savaş sonrası da hiçbir şeyin değişmediğini tüm dünyaya ispatlamaktadır. Savunmasız ve masum Çeçen halkı 10 yıla yakın bir süredir bombaların gölgesinde yaşamını

devam ettirmeye çalışıyor. İnsan hayatına değer vermeyen Rus yönetimi son derece çirkin bir savaş yöntemi izliyor, sivil halkın bulunduğu hastaneleri, doğumevlerini, pazar yerlerini, göçmen konvoylarını bombalıyor. Sivil Çeçenlere dahi yaşam hakkı tanımıyor ve tek bir Çeçen kalmayınca kadar bu savaşı devam ettireceğini söylüyor.

Darwinist Rus Devleti Kendi Denizcilerini Karanlık Denizde Ölüme Terk Etti

1917 Bolşevik ihtilalinden sonra Rus hükümetinin politikasında en çok dikkat çeken unsur insan hayatının hiçe sayılması olmuştur. Bu anlayış o dönemden günümüze kadar gerçekleşen ve milyonlarca insanın hayatına mal olan katliamlarla da kendini göstermiştir. Ancak yukarıda da dikkat çektiğimiz gibi bu anlayış yalnızca diğer halklara yönelik değildir; Darwinist devlet kendi yurttaşlarının hayatını da değersiz görmektedir. Geçtiğimiz günlerde batan Rus denizaltısının kurtarılması konusunda gösterilen duyarsızlık ve insanlık dışı umursuzluk bu zihniyetin bir göstergesidir.

Bilindiği gibi Rus yöneticiler denizaltının battığını Batılı ülkelerden saklamaya çalıştılar. (Eğer denizaltına Ruslar'dan önce ulaşırlarsa, bazı sırlarının ortaya çıkacağından korkuyorlardı. Hatta bazı siyasi yorumcular Rusların uluslararası sularda gizli olarak nükleer silah taşıdıklarının ortaya çıkmasından çekindiklerini iddia ettiler.) Aslında bu durum Rus halkına çok da yabancı değildi. Çünkü Sovyet hükümetinin geleneğinde bu tip felaketlerin saklanması, özellikle de batılı ülkelere duyurulmak istenmemesi çok alışıldık bir durum. Soğuk savaş döneminde pekçok felaketin, trajik kazanın dış dünyadan gizlendiği söylenir. Örneğin Gorbaçov'da 1986 yılında Çernobil'de gerçekleşen nükleer patlamayı da kimseye haber vermemeyi, üzerine kapatmayı istemiş, ancak başarılı olamamıştı. Fakat insan hayatına değer vermeyen Rus hükümeti bu kez türlü oyalama taktikleri kullanmasına, yanlış bilgilerle halkı aldatmaya çalışmasına rağmen yenik düştü. Türlü komplolara, yalanlara başvurdu, ama başarılı olamadı. Rus kamuoyu dahi kendi hükümetlerinden ziyade batılı basın gruplarının sözünü ciddiye aldı. Yabancı basın kuruluşları daha ilk günden itibaren tüm gelişmeleri kamuoyuna sundukları için herşey tüm dünyanın gözleri önünde gelişti. Ancak buna rağmen Rus yönetimi olayın ilk gününden itibaren hem tüm dünyaya hem de kendi halkına yalan söyledi. İlk başta denizaltının ağır derecede tahrip olduğu ve mürettebatın ilk dakikalarda öldüğü söylendi. Ancak daha sonra böyle bir şey olmadığı ve denizcilerden yardım sinyallerinin geldiği ortaya çıktı. En son olarak da tahliye kapaklarının ağır derecede hasar gördüğü ve açılmayacağı açıklandı. Bu kez yalanlama kurtarma çalışmalarını yürüten Norveçli ekipten geldi. Kurtarma ekibi iki saatlik çalışmadan sonra kapakları açmayı başardı.

Komünist ahlak anlayışının tipik bir temsilcisi olan Putin ise bu olay sırasında gösterdiği hissiz, insani duygulardan uzak, mesafeli tavrı ile gerçek bir Sovyet bürokrati ve KBG ajanı olduğunu gösterdi. Onun için vatanını savunmakla görevli 118 vatandaşın hayatı hiç önem taşımıyordu ve belki de halkın en çok tepki gösterdiği konu Putin'in duyarsız tavrıydı. Aslında Putin 118 denizcisini denizin altında hiçbir çaba göstermeden ölüme terk ederken savunduğu felsefenin gereğini yaptı. O kadar insanın hayatını hiçe sayarak, tatilini dahi yarıda kesmeye gerek görmeyen, dış yardımları kabul etmeyen bir devlet başkanının o millete ne kadar büyük zulüm getireceği çok açıktır. Kendi askerlerinin hayatına dahi değer vermeyen bu yöneticilerin, halkın geri kalanına da değer vermeyeceğini tüm halkı anladı. Nitekim Rus halkı, "devletimizin nasıl bir devlet olduğunu herhalde herkes görmüştür " diyerek bu zihniyete karşı isyanlarını dile getirmişlerdir.

Komünist ahlak muhalif düşünceleri yok etmeyi öğretir

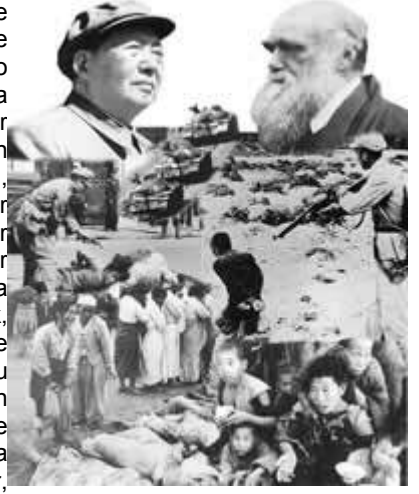
Denizaltının batmasının ardından tüm dünya basınına yansıyan bir görüntü Rus hükümetinin zihniyetini bu kez canlı yayında insanlara gösterdi. Evlatlarının ölümlerinden Rus hükümetini sorumlu tutan acılı aileler olayın ilk gününden itibaren her ortamda Putin'e olan öfkelerini dile getirdiler. Ancak Başbakan yardımcısına "Evladımı bir teneke kutu içinde ölüme gönderdiniz. Göğsünüzdeki madalyaları söküp atın!" diye bağırarak acılı bir anneye gizli servisten olduğu iddia edilen bir hemşire tarafından yapılan iğne canlı görüntülerle tüm dünya televizyonlarında yayınlandı. Ve bu görüntü tüm dünyayı ayağa kaldırdı. Acılı anne bu iğneden sonra bayıldı ve koruma görevlileri tarafından bulunduğu yerden uzaklaştırıldı.

Bu görüntü tüm izleyenlerin aklına eski Sovyetler Birliği döneminde uygulanan KGB yöntemlerini getirdi ve tüm dünya basınında bu yönde yorumlar yayınlandı. Rus hükümeti zorbalıkla, baskıcılıkla ve insan hayatına önem vermemekle suçlandı. Bilindiği gibi SSCB döneminde rejim muhaliflerini etkisiz hale getirmek için özel psikiyatri hastaneleri kurulmuştu. Bu hastanelerde türlü yöntemlerle kişiler susturulur, Rus tabiriyle "zararlı düşüncelerinden arındırılır"dı. Ayrıca bu gibi kişileri Sibirya'ya sürgüne, işçi kamplarına gönderirlerdi. İğneyle bayıltma yöntemi de işte bu dönemde çok sıkça başvurulan bir yöntemdi. Fakat insanı birkaç dakika içinde bayıltan bu iğneler, solunum yollarında ölüme yol açabilecek ciddi sorunlar yaratabiliyor ve beyinde kalıcı hasarlara yol açıyor. Yüksek dozda kullanılması halinde ise ölüme neden oluyor. Acılı bir annenin eleştirilerini duymamak için böyle bir yöntemle başvurmak ise ancak komünist ahlakın hala hüküm sürdüğü bir ülkede olabilir. Fakat işin daha ilginç ise hükümete çok şiddetli eleştiriler dile getiren bu bayanın iğneden ve hükümet yetkilileri tarafından bulunduğu

yerden uzaklaştırıldıktan sonra ifadelerini bir anda değiştirmesi idi. Bu da yeni KGB oyunu şeklinde yorumlandı ve bu ifade değişikliğinin hangi koşullarda gerçekleştiği aklara takılan bir soru olarak kaldı.

Komünist Çin Yönetiminin Vahşet Geleneği Devam Ediyor

Rusya'da yaşananların bir benzeri de yıllardan bu yana Çin'de yaşanmaktadır. Özellikle de Mao Tse Tung'un iktidara gelmesiyle birlikte Çin halkı için çok büyük zulümlerle dolu bir dönem başlamıştır. Mao önderliğindeki komünistler uzun süren bir iç savaş sonucunda 1949 yılında iktidara geldiler. Mao bu tarihten 1976 yılına kadar çok baskıcı ve kanlı bir yönetim kurdu. Çin'de de aynı Rusya'da olduğu gibi kendilerini yoksulların kurtarıcıları gibi gösteren komünist dikta yönetimi, halkın tarlalarına, hayvanlarına, ürünlerine ve tüm mülklerine el koydu. Bu arada iktidardakiler ve yandaşları zenginleşirken, halk açlıktan ölüyordu. Denenen tüm reformlar ülkede yaşanan kargaşaları ve kaosu daha da artırdı. Milyonlarca insan bir hiç uğruna hayatını yitirdi. Mao hem kendi halkına ve özellikle de azınlıklara karşı büyük bir soykırım uyguladı. Ülkeyi tamamen dış dünyaya kapatarak, basın-yayın ve haberleşmeyi kendi tekeline aldı. Hükümete ya da rejime yönelik en ufak bir eleştiri idamla sonuçlandı. Yine aynı Rusya'da olduğu gibi azınlıkların kendi dinlerinin gerektirdiklerini yapmaları tamamen yasaklandı. Din adamları korkunç işkencelere maruz kaldılar, camiler ve ibadethaneler kapatıldı. Dinin anlatılması tamamen yasaklandı. Okullarda sadece Mao'nun sapkın felsefesinin anlatıldığı Kızıl Kitap okunuyor, materyalizm aşılanıyordu. Komünist sistemin menfaati için her türlü ahlaksızlığın yapılabileceği telkini veriliyor, aile kurumunun ise devletin bekaasını olumsuz yönde etkileyeceği öğretiliyordu. Bunun sonucunda milyonlarca aile dağıtıldı, çocuklar kreşlere verildi ve ailelerin senede ancak birkez biraraya gelmelerine izin verildi.

Geçtiğimiz günlerde gazetelere yansıyan bir olay ise Mao döneminden günümüze kadar pek fazla birşeyin değişmediğini gösterdi. Yaklaşık 1 milyar 250 milyon nüfusuyla dünyanın en kalabalık ülkesi olan Çin'de 1970'li yıllardan bu yana uygulamaya konan tek çocuk politikası sonucunda aileler kürtaja zorlanıyordu. Hatta hamile kalarak kuralları ihlal eden kadınlar gözaltı merkezlerinde tutuluyordu. Yabancı kaynaklar ise birden fazla çocuk sahibi olanların dövüldüğü ve evlerin yıkıldığı yönünde haberler alındığını bildiriyorlar. Geçtiğimiz günlerde ise çok vahşi bir olay gerçekleşti. Dördüncü çocuğuna hamile kalan bir kadına çocuğunu öldürmek için ilaç verildi. Ancak buna rağmen çocuk sağlıklı bir şekilde dünyaya geldi. Bunun üzerine aileye çocuğunu hemen hastane çıkışında öldürmesi söylendi. Aile bunu yapamayınca bu kez bebek devlet görevlileri tarafından boğularak öldürüldü. Çin hükümeti bu vahşi politikayı desteklemiyor gibi gözükse de, bunların hükümet eliyle yapıldığı artık herkes tarafından biliniyor. Yani Çin'de hakim olan komünist ahlak daha kundaktaki bir bebeği dahi boğarak öldürmeyi meşru gösterecek bir hal almıştır.

Fakat bu yaşananlar hiçkimseyi şaşırtmamalıdır. Bunlar Darwinist ve materyalist hayat anlayışının çok doğal sonuçlarıdır. Manevi değerlerin hiçe sayıldığı, insanların gelişmiş bir hayvan türü olarak görüldüğü, Allah'a ve ahiretteki hesap gününe inanılmadığı bir devlet anlayışında, halk her an zulüm, eziyet, çile, zorluk içinde olacaktır ve her an vahşet ve korku yaşayacaktır. Rusya'da ve Çin'de yaşananlar bunun çok açık ve hala güncel örnekleridir.

Darwinizm'in ne kadar büyük bir bela ve tehlike olduğunu göremeyenler veya görmezlikten gelenler, 20.yüzyılı ve günümüzde gelişen bazı olayları bu yönleriyle düşünerek, gerçekleri kabullenmeye başlamalıdır. Kötülüklerin, zulmün ve acımasızlığın kökeni kurutulmadan, belalar ve acılar son bulamaz..